

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

18.St-2145/2019

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, sudac Danijela Uzelac Ljubić, u stečajnom postupku nad dužnikom MAJURKO d.o.o., OIB 22781590465, Kozjača, Kozjača 67, 10. studenoga 2020.

riješio je

I. Pozivaju se osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka nad dužnikom MAJURKO d.o.o., OIB 22781590465, Kozjača, Kozjača 67, u roku 15 dana predujmiti iznos od 6.175,00 kn za pokriće troškova prethodnog i stečajnog postupka na račun Trgovačkog suda u Zagrebu otvoren pri Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. Zagreb broj IBAN HR9223900011300000460, model 05, poziv na broj 2145-2019.

II. Ako osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka nad dužnikom ne postupe u skladu s točkom I. ovog rješenja, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka.

Obrazloženje

Financijska agencija podnijela je, na temelju odredbe čl. 444. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, dalje: SZ), zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka nad dužnikom. Nakon pokretanja postupka dužnik je u roku od 15 dana od dana objave oglasa dostavio sudu prokazni popis imovine, u kojem je kao imovinu popisao novčana potraživanja prema dužnicima. Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 433. SZ-a rješenjem obustavio skraćeni stečajni postupak, a potom je, odgovarajućom primjenom općih odredbi stečajnoga postupka u smislu čl. 115. SZ-a donio rješenje o pokretanju prethodnoga postupka.

Tijekom prethodnog postupka sud je na temelju uvida u potvrdu Financijske agencije od 6. rujna 2019. utvrdio da je dužnik na taj dan bio u neprekinutoj blokadi u trajanju od 3014 dana, dok je na temelju uvida u sustav e-Blokade Financijske agencije na dan donošenja ovog rješenja utvrdio da je dužnik u neprekinutoj blokadi od 2. lipnja 2011. i da je blokada na dan pribavljanja potvrde 10. studenoga 2020. iznosila 746.427,27 kn, o čemu se otkaz nalazi u spisu.

Nadalje, na temelju ovlasti iz čl. 11. st. 3. SZ-a sud je uvidom u Zajednički informacijski sustav zemljišnih knjiga i katastra utvrdio kako dužnik nije vlasnik nekretnina (list 47 spisa), a što uostalom proizlazi i iz prokaznog popisa imovine te izvješća privremenog stečajnog upravitelja. Nadalje, na temelju uvida u Uvjerenja Stanice za tehnički pregled od 18. ožujka 2019. i od 24. ožujka 2020. utvrđeno je da je dužnik evidentiran kao vlasnik teretnog automobila marke TAM 130 T 11 B 3.8., godina proizvodnje 1984., reg. oznaka ZG846RJ, i teretnog vozila marke PEUGEOT, godina proizvodnje 1991., reg. oznaka ZG8985T, a koja su objavljena 5. srpnja 2012.

Dužnikov zastupnik po zakonu je u prokaznom popisu imovine naveo da dužnik nema pokretnina, pa tako niti vozila, da nema nekretnina i druge imovine. Naveo je jedino da dužnik od imovine ima novčane tražbine prema svojim dužnicima, Siniši Stančecu i Stečajnoj masi iza STS - ZAGREB, d.o.o. u stečaju, koje nisu naplaćene, dok je za vozila koja su objavljena još 2012. godine u podnesku od 13. siječnja 2020. naveo da nisu u vlasništvu dužnika te je u prilog tih tvrdnji dostavio sudu stanje osnovnih sredstava na dan 31. prosinca 2008., konačni obračun osnovnih sredstava za 2008. godinu, te stanje osnovnih sredstava na dan 31. prosinca 2003., konačni obračun osnovnih sredstava za 2003. godinu.

Budući da u ovoj fazi stečajnog postupka nije bilo moguće utvrditi status i stanje obveza dužnika i stvarnu mogućnost da se imovinom dužnika pokriju troškovi stečajnog postupka, pogotovo zato jer iz isprava koje se nalaze u spis nije bilo moguće utvrditi je li dužnik i dalje vlasnik objavljenih vozila marke ili nije, te ako je eventualno i dalje vlasnik, u kojem su stanju i kolika je njihova tržišna vrijednost, kao i utvrditi jesu li novčane tražbine koje dužnik Majurko d.o.o. ima prema Siniši Stančecu iz Ivanić Grada i Stečajnoj masi iza STS - ZAGREB d.o.o. u stečaju, naplaćene ili nisu, te ako jesu kada i u kojem iznosu, a ako nisu jesu li osigurane nekim pravom, sud je na temelju odredaba čl. 118. i 119. SZ-a primjenom metode slučajnog odabira, imenovao privremenog stečajnog upravitelja.

Privremeni stečajni upravitelj je u pisanom izvješću od 23. travnja 2020., a osobito dopuni toga izvješća sadržanoj u podnesku od 20. listopada 2020., a što je potvrdio i na ročištu 6. studenoga 2020. izjavio da je u odnosu na dužnika ostvaren stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti, kao i da dužnikova imovina nije dostatna za pokriće troškova prethodnog i stečajnog postupka.

Privremeni stečajni upravitelj je u dopuni izvješća naveo da je sukladno uputi suda pokušao pribaviti katalošku procjenu vozila od strane Centra za vozila Hrvatske i to za teretna vozila TAM 130 T 11 B 3.8., reg. oznake ZG846RJ, god. proizvodnje 1984. i za vozilo PEUGEOT, god. proizvodnje 1991., reg. oznake ZG8985T, ali da iz obavijesti Centra za vozila Hrvatske proizlazi da se kataloški procjenjuju samo vozila starosti do 25 godina, a u ovom slučaju su vozila starija (36 i 29 godina) što je i javno navedeno na stranici <https://www.cvh.hr/katalozi/kataloska-procjena-vrijednosti-vozila/>. Također, na temelju obavijesti Porezne uprave, klasa: 410-01/14-01/485, Urbroj:513-07-21-01/14-03 od 2. travnja 2014. utvrdio je da prilikom utvrđivanja porezne osnovice posebnog poreza na stjecanje rabljenog motornog vozila koje je starije od 10 godina, a za koje orijentacijska vrijednost nije sadržana u Katalogu, tržišna cijena rabljenog motornog vozila određene marke, tipa, modela i ostalih bitnih karakteristika izračunava se na način da se orijentacijska vrijednost tog vozila sadržana u Katalogu za posljednju godinu proizvodnje koja je uvrštena (npr. u 2014. godini to je 2004. godina) umanjuje za 10% vrijednosti u svakoj prethodnoj godini proizvodnje. Slijedom navedenog, sve da i nisu točni navodi dužnikovog zastupnika po zakonu navedeni u podnesku dužnika od 13. siječnja 2020. da više nije vlasnik vozila, tržišna vrijednost

predmetnih vozila bi bila neznatne vrijednosti ili 0,00 kn imajuću u vidu obavijest Porezne uprave, te bi vrijednost vozila bila isključivo kao sekundarna sirovina. Na upit suda na ročištu 6. studenoga 2020. koliko bi eventualno iznosila vrijednost ostataka vozila pod pretpostavkom da je dužnik i dalje njihov vlasnik i da se prodaju kao sirovina izjavio je da bi možda vrijednost bila oko 1.000,00 kn za svako pojedino vozilo, dakle ukupno 2.000,00 kn.

Nadalje, iz dopune izvješća te navoda na ročištu 6. studenoga 2020. u odnosu na potraživanja dužnika prema Siniši Stančecu i Stečajnoj masi iza STS-ZAGREB d.o.o. u stečaju navedena u prokaznom popisu imovine, proizlazi da je privremeni stečajni upravitelj na temelju uvida u spise Općinskog građanskog suda u Zagrebu (Ovr-1760/13, Ovr-1402/13 i P-3556/2018) utvrdio je da ista nisu naplaćene te da nisu osigurana nekim pravom. Radi se zapravo tražbini u iznosu od 316.344,58 kn s kamatama i troškovima po presudama ovoga suda poslovni broj P-3475/00 od 19. rujna 2002. (listovi 24-26 spisa) i poslovni broj P-2676/11 od 8. siječnja 2013. ((listovi 27-31 spisa) koja je donesena nakon što je prethodna presuda ukinuta u odnosu na Sinišu Stančeca) za koju tražbinu solidarno odgovaraju Siniša Stančec i Stečajna masa iza STS-ZAGREB d.o.o. u stečaju što proizlazi iz navoda iz prokaznog popisa imovine i dostavljenih isprava.

Privremeni stečajni upravitelj je utvrdio da je radi naplate potraživanja pred Općinskom građanskim sudom pod poslovnim brojem Ovr-1760/13 pokrenuta ovrha na nekretnini ovršenika Siniše Stančeca, a koji predmet je spojen na predmet toga suda poslovni broj Ovr-1402/13, a zajedno su spojeni na predmet poslovnog broja Ovr-462/13 te su na kraju svi priklopljeni u spis pod poslovnim brojem P-3556/2018 Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Na temelju uvida u spis poslovni broj P-3556/2018 privremeni stečajni upravitelj je utvrdio da se spor vodi povodom tužbe radi proglašenja ovrhe nedopuštenom od strane Stjepana Romića, a koji postupak nije završen ni u prvom stupnju te je neizvjestan njegov ishod. Nadalje, iz izvotka iz zemljišnih knjiga u odnosu na nekretninu Siniše Stančeca proizlazi da na nekretnini Siniše Stančeca koja je predmet spora u listu C nema upisanih tereta u korist Majurko d.o.o., te da su u listu B upisane zabilježbe dva spora koja se kod Općinskog suda u Novom Zagreb vode protiv Siniše Stančeca radi utvrđenja vlasništva nekretnine, pod 8.1. i 10.1., te je ujedno pod 1.1. upisana i zabilježba privremene mjere zabrane otuđenja i raspolaganja nekretninom na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-3475/00 do okončanja parnice koja se vodila pod brojem P-3473/00.

Da se dužnik nije namirio niti u stečajnom postupku nad Stečajnom masom iza STS-ZAGREB d.o.o. u stečaju proizlazi iz rješenja ovoga suda poslovni broj St-299/2014 od 4. prosinca 2019. kojim je postupak obustavljen i zaključen na temelju odredbe čl. 293. SZ-a zbog nedostatnosti stečajne mase jer jedina imovina odnosno stečajna masa koju su činile samo pokretne nije prodana niti nakon objave četvrtog oglasa po cijeni od 3.000,00 kn pa je prethodnom odlukom skupštine vjerovnika od 19. studenoga 2019. otpisana njihova vrijednost nakon čega je i doneseno navedeno rješenje. Tražbina nije namirena niti u skraćenom stečajnom postupku koji se vodio pod brojem Sts-7676/01 nad STS-ZAGREB d.o.o. u stečaju, a osim toga nije naplaćena niti u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskom građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-1541/05 (listovi 104-108 spisa) a koji je obustavljen.

U svezi navedenih nenaplaćenih potraživanjima ističe se da nenaplaćeno novčano potraživanje predstavlja tek potencijalnu imovinu koju prethodno tek treba naplatiti pa se ne radi o imovini iz koje bi se mogli namiriti troškovi postupka (tako u rješenjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2739/18 od 2. svibnja 2018., Pž-

4209/17 od 6. srpnja 2017., PŽ-3395/18 od 29. svibnja 2018.). Privremeni stečajni upravitelj je utvrdio da ne samo da ovo potraživanje nije naplaćeno nego i da je neizvjestan ishod parničnog postupka radi utvrđenja prava vlasništva, a posljedično i ovršnih postupaka. Utvrdio je i da potraživanja nisu osigurana pravom u korist stečajnog dužnika Majurko d.o.o. I iz rješenja Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-5537/19 od 25. rujna 2019. proizlazi da parnični postupci u tijeku, za koje se ne zna ishod spora, za sada ne predstavljaju imovinu stečajnog dužnika, odnosno riječ je o potencijalnoj imovini, pod pretpostavkom da uspije u sporu.

Prema odredbi čl. 132. st. 1. SZ-a ako prije otvaranja stečajnoga postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka da u roku od 15 dana uplate predjuam za namirenje troškova prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka. Stavkom 2. navedenog članka propisano je da će sud, ako osobe iz stavka 1. ovoga članka ne predjume traženi iznos, donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka.

Prema ocijeni ovoga suda nastali bi troškovi knjigovodstva koji bi iznosili mjesečno 625,00 kn (radi se o prosječnoj tržišnoj cijeni za tu vrstu usluga u koji iznos je uključen i PDV, s time da je u tu cijenu uključena i izrada jednog godišnjeg financijskog izvješća koje je stečajni upravitelj dužan podnijeti u ime dužnika), odnosno 3.750,00 kn utemeljeno na trajanju postupka od 6 mjeseci, troškova izrade pečata u iznosu od 120,00 kn (radi se o prosječnoj tržišnoj cijeni za tu vrstu usluga u koji iznos je uključen i PDV), materijalni troškovi koji se sastoje od troškova fotokopiranja, nabave uredskog materijala, primjerice papira, kuverti, registratora za prijave tražbina za šest mjeseci u ukupnom iznosu od 100,00 kn, troškovi poštanskih usluga od dana otvaranja stečajnog postupka pa za razdoblje od šest mjeseci u iznosu od 100,00 kn. Pored navedenog, nastali bi i troškovi vođenja računa poslovnih subjekata kod banaka iznose mjesečno od 20,00 do 50,00 kn ovisno o banci. Primjerice, u Zagrebačkoj banci d.d. i Sberbank d.d. mjesečna naknada za održavanje računa poslovnih subjekata iznosi 20,00 kn (a što proizlazi iz Odluka o naknadama za poslovne subjekte javno objavljenima na web stranicama banaka), dakle minimalno 120,00 kn za šest mjeseci, troškovi zatvaranja računa razlikuju se od banke do banke, tako primjerice, u Sberbank d.d. iznose 150,00 kn, a troškovi izdavanja potvrde o izvršenju naloga u navedenoj banci iznose 10,00 kn po potvrdi, dakle za pet potvrdi ukupno 50,00 kn. Nastali bi i troškovi objave GFI u iznosu od 230,00 kn (za jednu godinu) prema Cjeniku usluga javne objave godišnjih financijskih izvještaja i dokumenata Financijske agencije iz članka 30. Zakona o računovodstvu imajući u vidu da dužnik nije obveznik revizije i da je obvezan predati standardnu dokumentaciju, koja ako se preda u elektroničkom obliku na nositelju podatka iznosi upravo 230,00 kn te troškovi objave kod Državnog zavoda za statistiku od 55,00 kn koji trošak bi nastao nakon dostave rješenja o zaključenju stečajnog postupka (tj. naknada za RPS-1 obrazac za zaključenje stečaja) te predvidivi troškovi arhiviranja koji iznose za jedan registrator dokumentacije 1.200,00 kn uvećano za PDV 25% od 300,00 kn, dakle 1.500,00 kn (radi se o tržišnoj cijeni za tu uslugu prema podacima iz spisa ovoga suda St-4691/16 u stečajnom postupku nad dužnikom Antun Glasnović d.o.o. u stečaju, a što je objavljeno i na e-oglasnoj ploči suda za navedeni predmet), što iznosi ukupno 6.175,00 kn.

U konkretnom slučaju nastao je trošak nagrade privremenom stečajnom upravitelju. Kada bi mu se dosudila nagrada u najnižem iznosu od 3.000,00 kn, uvećano za iznos doprinosa za zdravstveno osiguranje od 7,5% odnosno 225,00 kn treba uzeti u obzir da bi u slučaju otvaranja stečaja, nastao i trošak nagrade stečajnom upravitelju, no navedene iznose

ovaj sud nije pribrojio u troškove predujma budući da se nagrada privremenom stečajnom upravitelju, kao i nagrada stečajnom upravitelju u slučaju unovčenja stečajne mase namiruju iz iznosa kupovnine. Prema tome, sve pod pretpostavkom da se uzme da je dužnik i dalje vlasnik vozila iz 1984. i 1991. godine, koja bi s eventualno mogla prodati kao sekundarna imovina za iznos od za ukupno 2.000,00 kn kao sekundarna imovina iz navedenog iznosa bi se namirivale nagrade. Štoviše, ne bi se u cijelosti mogla namiriti ni najniža nagrada za rad privremenog stečajnog upravitelja u iznosu od 3.225,00 kn.

Nadalje, kada bi se uzelo da imovinu čine i nenaplaćena potraživanja prema dužniku Siniši Stančecu (jer je Stečajna masa iza STS-ZAGREB d.o.o. u stečaju brisana) u iznosu od 316.344,58 kn, ističe se da bi tada u troškove trebalo obračunati i troškove vođenja parničnog postupka (radi proglašenja ovrha nedopuštenima koji vodi Stjepan Romić protiv tuženika Majurko d.o.o.) čiji ishod je neizvjestan i ovršnih postupka radi čijeg proglašenja nedopuštenima se vodi parnica pod brojem P-3556/2018 i to bar po pet radnji na svakoj strani dakle i strani tužitelja i strani tuženika imajući u vidu vrijednost predmeta spora, što bi dodatno povećalo troškove. No imajući u vidu da se radi o potencijalnoj imovini koju prethodno tek treba naplatiti pa se ne radi o imovini iz koje bi se mogli namiriti troškovi postupka (tako i u već spomenutim rješenjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2739/18 od 2. svibnja 2018., Pž-4209/17 od 6. srpnja 2017., Pž-3395/18 od 29. svibnja 2018.), ovaj sud nije u troškove predujma uračunavao i troškove parničnih i ovršnih postupaka.

Slijedom navedenog, ukupni troškovi prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka utemeljeni na trajanju postupka od 6 mjeseci iznosi bi 6.175,00 kn. Budući da iz obavijesti Financijske agencije te iz sustava e-Blokade proizlazi da nisu zaplijenjena sredstava na ime predujma za namirenje troškova stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 112. st. 5. SZ-a navedeni iznos troškova nije mogao biti umanjen.

Imajući u vidu navedeno, u smislu odredbe čl. 132. st. 1. SZ-a pozvane su osobe koje imaju pravni interes za provedbu stečajnog postupka na predujmljivanje iznosa troškova prethodnog i otvorenoga stečajnog postupka (točka I. izreke). Navedene osobe upozorene su na pravne posljedice ne postupanja u skladu s točkom I. izreke sukladno odredbi čl. 132. st. 2. SZ-a (točka II. izreke).

U Zagrebu 10. studenoga 2020.

Sudac
Danijela Uzelac Ljubić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 8 dana. Žalba se podnosi ovom sudu u 2 primjerka za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana dostave rješenja s time da se dostava smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave ovog rješenja na mrežnoj stranici e-oglasna ploča (čl. 12. st. 1. SZ).

DNA:

1. e-oglasna ploča

Broj zapisa: **1789a-a37b0**

Kontrolni broj: **0fbd7-34ca0-8db26**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DANIJELA UZELAC LJUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.